

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

725.092.1

Szerző:

Cím: *Szebb Budapestet!*
A Királyhágó-utcai Láp.

Forrás:

Bp.

(Hely)

Magyarország
1929. XII. 10.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

riely

Királyhágó

Idő

"1929"

Személy

Szebb Budapestet!

A Királyhágó-utcai Láp

Egyre-másra kapunk a budai oldalon lakó polároktól panaszos leveleket, hogy Budának egyes, különösen az ujabban épült részein az utak el vannak hanyagolva s az esőtani nagy sár miatt teljesen járhatatlanok. A napokban a Királyhágó-utca lakói juttattak el ilyen panaszt hozzánk.

A Királyhágó-utca az Alkotás-utcat és a Böszörményi-utcat köti össze. Hogy ez a két ut Budán milyen forgalmas, tehát, hogy a melékutcáknak is milyen forgalmat kell lebonyolítani, azt nem kell azoknak mondanunk, akik Budán valamennyire is jártasak. De a forgalomtól eltekintve is, ide torkollik a Csáky-udvarnak és a Horthy-telepnek hátsó, tehát teherszállításra rendelt bejárata s ez a két telep maga kétszáz lakót jelent a Királyhágó-utcában.

Már most, ha az embernek az a szerencsétlen ötlete támad, hogy a Böszörményi-utról a Királyhágó-utcán át akarja megközelíteni az Alkotás-utcat, jó, ha előbb lelkét Istennek ajánlja. Mert olyan sártenger fogadja az ut egész szélességében, hogy bármely agyagostalaju, nagyon elhanyagolt tanyának becsületére válnék. A bot, teszem azt, mellyel balanszírozásunkban segítettük önmagunkat, mintegy harminc—negyven centiméterre csuszott bele a ragadós talajba, mely, ha veszszük, nem olyan nagyon sok: legfeljebb, ha

féllábszárig süllyed a gyalogosközlekedésre elítelt jámbor választópolgár a Királyhágó-utca talajába. Lehetne éppen kifogásul felhozni, hogy a gyalogos pedig járjon a gyalogjárón, de hát, könyörgünk szépen, ez nem olyan egyszerű, mint azt innét, Pestről, képzelni lehet. Mindenekelőtt, balkéz felől, csak a helyőrségi kórház kökerítéséig van gyalogjáró, onnét tovább aztán csak az átázott szűz anyaföld vezet tovább cipőmarasztaló sarával, jobbról meg építkeznek, az állványok a gyalogjáró egész terjedelmét elfoglalják, hát kénytelen a járókelő mintegy 10—15 méter hosszan mégis csak megdagasztani a kocsiut feneketlen sarát. Hogy onnét aztán megint fel lehet menni a gyalogjáróra? Dehogy! Akkor már nyakig sáros az ember, dühre fakad s csak azért is — nekivág a lápnak. Mert olyan ez az utca, hogy egyik-másik részéhez képest az Ecsedi-láp csak enyhe csirizestál. Nem tudni, kikre van a főváros ennyire tekintettel, de az a gyanunk, hogy a környék szütereivel lehet valami egyessége, mert a szüterek számára valóságos Eldorádó a Királyhágó-utca. Hogy ott valami lábbeli megérje a kéthónapos jubileumát, az teljesen lehetetlen!

Ennyit hát a gyalogjárókról. Láttunk azonban két behemót henclovat egy szénszállító-szekér elé fogva erőlködni az Alkotás-utcatól fölfelé. Amilyen erőlködés ott volt, attól megindult volna a Gellérthegy. Egyszerűen átfjött volna Pestre. Hanem a szeneskosci nem mozdult. Nem az, egy tapodtat se. Oka, persze, volt rá alapos. A kerekek tengelyig süllyedtek a vendégmarasztaló sárban, a lo-

vak csülökig dagasztottak, feszült rajtuk minden in, izom, csont ropogott, a kocsisok ostromozták őket (kár, hogy nem volt ott az állatvédő egyesület — nagyobb gyönyörűségére), de hát a sár erősebb volt mindennél, vissza kellett eresztetni a kocsit s a Márvány-utcaról bekerülni a Királyhágó-utca. Egy teherautó cikcokban lavírozott végig az uton s rövid negyedóra alatt fel is ért. De amilyen aranymondások röppentek el közben a soffőr szájából, azok méltók lennének példának valami esztétikai tankönyvben.

Végül csak annyit, hogy mindez Budapest székesfőváros első kerületében van így az Urnak 1929-ik esztendejében, mikor kulturánk a sasok utján szárnyal és mikor a város legtöbb részében nem lehet nyugodtan járni az állandó utjavítás miatt. Hogy mindez milyen mélyebb célzattal van így s mért kell a szegény, kvietált katonatiszteknek mindennap térdig járni a sarat, azt csak az intézőbizottság tudja. Hogy hogyan lehetne ezen segíteni, azon már félév óta tanácskozik az utca lakosága és nem tud semmit kitalálni. Hát megmondjuk az egyetlen receptet. Tessék deputációt szervezni s fejvesztés terhe mellett felajánlani a főváros urainak az összes Királyhágó-utcai lakásokat. De mind. Hadd költözzék oda az egész bizottság. Mi itt ugyancsak fejvesztés terhe mellett bejósoljuk, hogy két hét múlva szintén nem lehet járni a Királyhágó-utcán, de azért, mert tele lesz kövezőmunkásokkal. S mire leesik az első hó, olyan aszfalt lesz ott, hogy csak úgy ragyog. Az ám. Mert mégis csak más az, ha az ember saját maga próbál ki valamit.

yomda 1927 — 1695